

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210-8082042 • site:www.kakouri.gr • email: efimeridakakouri@gmail.com

Χρόνος 25ος • Αριθμός φύλλου 99 • Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2021

«Κανένας νόμος ή διάταξη δεν είναι ισχυρότερος από την κατανόηση». Πλάτων

Η Κοίμηση της Θεοτόκου στο Κακούρι

Τη ενδόξω Κοιμήσει σου ουρανοί αγάλλονται και αγέλων γέγηθε τα στρατεύματα πάσα η γη δε ευφραίνεται, ωδήν σοι εξόδιον προσφωνούσα τη μητρί.

Μαζί με το σύνολο των Αγίων Αποστόλων που με θαυμαστό τρόπο μαζεύτηκαν από τα πέρατα της γης για να κηδεύσουν με όλες τις ανθρώπινες τιμές και να τιμήσουν για τελευταία φορά στη γη το άχραντο και αμόλυντο σώμα της Θεοτόκου και τα πλήρη των ουρανίων δυνάμεων σπεύδουν να μνησθούν και εγκωμιάσουν την μετάσταση της μητέρας του Κυρίου μας.

Γι' αυτή την ιδιαίτερη και σημαντική ημέρα για την Παναγία μας, όπως όλοι οι ορθόδοξοι, έτσι και μεις οι Κακουραίοι, οι εγγύς και οι μακράν, σύραμε ευλαβικά τα βήματά μας στο πανέμορφο και γραφικό εκκλησάκι της Παναγίας μας με σκοπό να την παρακαλέσουμε να μεσολαβήσει στον Υίο της για τα ατομικά, οικογενειακά, κοινωνικά, επαγγελματικά προβλήματα του καθενός μας, αφού και «εν τη Κοιμήσει ου κατέλιπε τον κόσμον».

Για την Παναγία μας έχουν γραφτεί δύο παρακλητικοί κανόνες. Ο Μεγάλος παρακλητικός κανόνας από το Βασιλιά του Βυζαντίου Θεόδωρο Β' το Λάσκαρη και ο Μικρός από τον μοναχό Θεοστήρικτο, που ψάλλονται εναλλακτικά από 1-13 Αυγούστου εκτός του Σαββάτου και την παραμονή της Μεταμορφώσεως.

Και φέτος, παρά την επιδημία του Covid-19 και τα περιοριστικά μέτρα και στον εσπερινό, αλλά και την κυριώνυμο ημέρα, πολλοί ήταν οι Κακουραίοι ντόπιοι και ξένοι με συγγενείς και φίλους τους που θέλησαν να τιμήσουν την Κοίμηση της Παναγίας μας και ανέβηκαν με κάθε μέσο στη ράχη του Κακόση. Το εκκλησάκι καθαρό, περιποιημένο, στολισμένο με τη φροντίδα της νεωκόρου και των επιτρόπων με τις οδηγίες του πατρός Νικολάου είχε την τιμητική του. Κατά την κατανυκτική Θεία Λειτουργία τελέστηκε αρτοκλασία και στο τέλος έγινε η κλήρωση των λαχμών για τις δύο προβατινές που πρόσφεραν Κακουραίοι τσοπάνηδες στην Παναγία.

Οι τυχεροί ήταν ο Γιώργης Γιαννιώσης του Περικλή και ο Νίκος Κολιόπουλος του Γιάννη. Τυχεροί ήσαν και όσοι παραβρεθήκαμε στην κατανυκτική Θεία Λειτουργία και απολαύσαμε από την πανοραμική αυτή τοποθεσία τον καθαρό αέρα, τον κακουραϊκό κάμπο και την γύρω περιοχή του χωριού μας, συναντώντας φίλους και γνωστούς, ανταλλάσσοντας μαζί τους ευχές, γνώμες, σκέψεις και απόψεις μιας και η καθιερωμένη, από παλαιότερα, συνάντηση στον Ξενώνα του χωριού μας δεν επιτράπη, λόγω της πανδημίας, αλλά και κάποιων ετοιμασιών για επικείμενη βάπτιση.

Ας παρακαλέσουμε, λοιπόν, την Παναγία μας, να μας προστατεύει από κάθε κακό και επιδημία, να μας έχει υγιείς, ώστε όλοι μαζί και τα επόμενα χρόνια να εορτάζουμε με κατανύξη την μεγάλη αυτή εορτή της χριστιανοσύνης, το Πάσχα του καλοκαιριού, όπως λέει ο λαός μας.

Βασίλης Γ. Ηλιόπουλος

Ο Κήπος του Ξενώνα

Η καθιερωμένη μουσική βραδιά στον όμορφο Κήπο του Ξενώνα μας, που γινόταν κάθε χρόνο, τα δύο τελευταία χρόνια, λόγω Covid-19 έχει ανασταλεί.

Ελπίζουμε ότι του χρόνου, που τα πράγματα θα επανέλθουν στην κανονικότητα, ο Κήπος του Ξενώνα να επαναλειτουργήσει.

Παλαιότερα ο Σύλλογος Αθηνών είχε εκφράσει την επιθυμία να παραχωρήσει τον Κήπο και σε ιδιωτικές εκδηλώσεις, όπως γάμοι, βαπτίσεις κ.ά., διότι ο χώρος του Κήπου, με την τελική διαμόρφωση που έχει πάρει, προσφέρεται για αυτού του τύπου τις εκδηλώσεις.

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΑΝΑΒΟΛΗ 3ου ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ ΚΑΚΟΥΡΑΙΩΝ

Το 2021 είναι μια χρονιά σταθμός για όλους τους Έλληνες, λόγω του ότι είναι η χρονιά που ορίζει μια πορεία 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, όπου τέθηκε με πολύ επιτακτικό τρόπο και οδηγήθηκε μέσα από πολλούς αγώνες η δημιουργία ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους.

Πολλές σημαντικές εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στην Αρκαδία θα πραγματοποιούνταν τιμώντας αυτή την επέτειο.

Γι' αυτό το λόγο οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού θέλησαν να συνεισφέρουν σε αυτή την εθνική ανάταση όλων των συμπατριωτών μας, διοργανώνοντας το 3ο ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ μια χρονιά νωρίτερα, τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ του 2021 και όχι το 2022 που ήταν η κανο-

νική χρονιά (ανά τετραετία).

Ελπίζαμε μέχρι την τελευταία στιγμή ότι οι συνθήκες θα ήταν ευνοϊκές για την διοργάνωση αυτή. Δυστυχώς η πανδημία λόγω του ιού COVID-19 που πλήττει τον πλανήτη και την Ελλάδα δεν υποχωρεί. Οι συνθήκες ακόμη είναι πολύ δύσκολες.

Αυτή η επικινδυνότητα και η αβεβαιότητα μας αναγκάζει να προχωρήσουμε στην ΑΝΑΒΟΛΗ του 3ου Ανταμώματος και τη μεταφορά του στην κανονική του ημερομηνία, το καλοκαίρι του 2022. Με την ελπίδα βεβαίως ότι θα έχουμε επιστρέψει σε κανονικές και ασφαλείς συνθήκες διαβίωσης.

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι Αρτεμισίου

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενησει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα τηλ.: 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090
- ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ
Παρακαλούμε τους Ξενιτεμένους Κακουραίους να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής με IBAN:

GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
SWIFT / BIC: ETHNGRAA
NATIONAL BANK (Εθνική Τράπεζα)

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Τα βιβλία των Συλλόγων

Από πού κρατάει
η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Et in
Kakouri Ego
(Από το Κακούρι και Εγώ)

ΜΟΡΦΟΤΙΚΟ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αυτά τα δύο βιβλία, που το ένα συμπληρώνει το άλλο, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Κακουραϊκό σπίτι. Τα βιβλία διατίθενται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ. Η τιμή τους είναι 30€ και 20€ αντίστοιχα

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο **Τάγαρης Δημήτριος-Ελευθέριος** και η **Ανθή Παπανικολάου** του Ανδρέα απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, **αγόρι**, στις 21/5/2021.

► Ο **Γιαννόπουλος Θεοδώρης** και η **Θεοδώρα Σίμου του Γεωργίου** απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, **αγόρι**, στις 12/5/2021.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Γάμοι

► Ο **Σταματοπούλος Φώτης του Βασ.** και η **Σκλήφα Κώστια**, τέλεσαν τους γάμους τους στις 26/6/2021 στον Ιερό Ναό του Αγίου Ραφαήλ Τρίπολης. Ακολούθησε τραπέζι στο κέντρο Country Inn.

► Ο **Σταματοπούλος Νίκος του Σπύρου** και η **Βίκυ Ν. Πατρινού** (κόρη της Γεωργίας Παυλοπούλου) παντρεύτηκαν στις 10/7/2021 στον Ι. Ν. Αγίας Τριάδας στην Εκάλη. Το γαμήλιο γλέντι έγινε στο κτήμα «Γρέγου» στη Βαρυμπόμπη.

► Ο **Παπαγιαννόπουλος Βασίλης** και η **Σιολέ Ιωάννα του Κων/νου**, τέλεσαν τους γάμους τους στις 24/7/2021 στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Αρτεμίσιο. Ακολούθησε τραπέζι στο κέντρο Μαινάλια.

► Ο **Τζέρομ Ρεζόν** και η **Νικολέτα Βελέντζα**, κόρη της Παναγούλας Δημ. Κολιοπούλου, τέλεσαν τους γάμους τους στις 28/8/2021 στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας στο Πόρτο Χέλι.

► Ο **Ρόκος Ανδρέας** και η **Παναγιώτα Μπουρτσουκλή** του Αθανασίου, τέλεσαν τους γάμους τους το Σάββατο 4/9/2021 στον Ι. Ν. Αγ. Φωτεινής στη Μαντινεία. Ακολούθησε τραπέζι στην πλατεία του χωριού.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο και με απογόνους.

Βαπτίσεις

► Ο **Σταματοπούλος Φώτης του Βασ.** και η **Σκλήφα Κώστια**, βάπτισαν το πρώτο τους παιδάκι στον Ιερό Ναό του Αγίου Ραφαήλ Τρίπολης στις 26/6/2021 και το όνομα αυτού **Βασίλης**.

► Ο **Πανέρης Νίκος** και η **Κακαθάνου Μαρία**, κόρη της Παρασκευής Μπουρτσουκλή, βάπτισαν το τρίτο αγοράκι τους στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής του Παλαιού Φαλήρου στις 5/6/2021 και το όνομα αυτού **Παναγιώτης**.

► Ο **Γκόνος Παρασκευάς** και η **Φαραζή Μαρία**, βάπτισαν το πρώτο τους παιδάκι στις 25/7/2021, στον Ιερό Ναό των Αγίων Κων/νου και Ελένης στο Αρτεμίσιο και το όνομα αυτής **Πηνελόπη**. Ακολούθησε τραπέζι στην ταβέρνα «Πλατεία».

► Ο **Κολιόπουλος Θανάσης του Βασ.** και η **Σιαμάνη Μαρία**, βάπτισαν το δεύτερο παιδάκι τους στις 15/8/2021 στο εκκλησάκι της Παναγίτσας στη Ράχη του Κακούρι και το όνομα αυτής **Μαρία-Ελένη**. Ακολούθησε τραπέζι στον Κήπο του Ξενώνα.

► Στις 22/8/2021 στον Ι.Ν. Ζωδόχου Πηγής στο Άλσος Ν. Φιλαδέλφειας ο **Δήμος Ι. Βλάχος** και η γυναίκα του **Γιώτα**, βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους και του έδωσαν το όνομα **Ιωάννης-Γεώργιος**. Το ζεύγος ήρθε από την Αγγλία όπου διαμένει. Από τη Ν. Αφρική όπου ζουν ήρθαν περιχαρείς ο **παππούς Γιάννης Δ. Βλάχος** και η **γιαγιά Θέμις. Νονός ήταν ο ξάδελφος του Δήμου, Χάρης Κ. Ηλιόπουλος** (γιος της Γεωργίας Βλάχου). Μετά το μυστήριο οι καλεσμένοι γιόρτασαν το γεγονός στο κτήμα Casarita στην Κ. Κηφισιά.

Να τους ζήσει και να τον καμαρώσουν όπως επιθυμούν!

► Η **Ανθή Ανδρέα Παπανικολάου** και ο **Δημήτριος-Ελευθέριος Τάγαρης** βάπτισαν την πρωτότοκη κόρη τους στον Ιερό Ναό Αγ. Διονυσίου Αρεοπαγίτου στην Αθήνα και την ονόμασαν **Ελευθερία-Ειρήνη**.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:

Κακαρίκου Γιώργη Τηλ.: 210 5747298

Ετήσιες Συνδρομές: 20€

Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:

Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ

Ελένη Δήμη - Ζαρόκωστα

Σταματοπούλος Γιάννης Δημ.

Ρόκκας Γιώργος Ηλ.

Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη

Κακαρίκου Γωγώ

.....

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121

Τηλ.: 210 2619003 - 210 2619696

e-mail: karrouzi@otenet.gr

Τα Χάνια Τασιόπουλου ξαναζωντανεύουν!

«Κλαίνε τα χάνια γι' άλογα και τα τζαμιά γι' αγάδες», λέει το δημοτικό μας τραγούδι.

Τότε που δεν υπήρχαν αυτοκίνητα και μηχανήματα, αλλά οι μετακινήσεις γίνονταν με τα ζώα και με τα πόδια. Τότε σε όλες τις στρατές υπήρχαν χάνια, όπου ζώα και πεζοπόροι ξεκουράζονταν για λίγο, έτρωγαν κάτι, για να μπορέσουν να συνεχίσουν τα πολύωρα και κοπιαστικά ταξίδια τους.

Στο χωριό μας, στην περιοχή μας, στο δρόμο που οδηγεί στην Τρίπολη υπήρχαν τα **Τασιοπουλαίικα Χάνια**, που κάλυπταν την παραπάνω ανάγκη των ανθρώπων της ευρύτερης περιοχής. Τα Χάνια λειτουργούσαν από το τέλος του 1800 μέχρι το 2000, από την Τασιοπουλαίικη οικογένεια.

Από τον Ιούνιο εφέτος ο **Νίκος Θ. Κωτσιόπουλος** συνεχίζοντας την παράδοση, άνοιξε και λειτουργεί ένα πολύ ωραίο **cafe-**

ταβέρνα με την ονομασία «**Εκτός Έδρας**», στο χώρο που είχε ο παππούς του **Νικόλας** και ο πατέρας του **Θεοδώρης**. Σ' αυτό τον όμορφο χώρο που λειτουργεί όλη τη μέρα, σερβίρονται τα πρωινά καφέδες, ποτά, αναψυκτικά και φαγητά το βράδυ.

Είναι ευχής έργο που ο Νίκος συνεργάζεται με το συγχωριανό μας **Ανδρέα Π. Παπακωνσταντίνου**, επαγγελματία σεφ, που τα τελευταία χρόνια ανακαίνισε το σπίτι του στο χωριό και μένει μόνιμα. Ο **Ανδρέας** (γιος του καλαντζή, όπως ξέραμε τον πατέρα του) δούλεψε σαν μάγειρας και σεφ, σε εστιατόρια στον Καναδά, σε νησιά του Αιγαίου και την Κορινθία.

Η συνεργασία του με τον **Ανδρέα** δημιούργησε μενού με πολύ ωραία πιάτα επιμελημένα και γευστικά.

Έτσι το ξεκίνημα της οικογενειακής επιχείρησης του Νίκου με τα παιδιά του **Θόδωρο, Μαρία** και **Αργυρούλα** ήταν πολύ καλό και πρέπει να έχει καλή συνέχεια και με τη στήριξη των συγχωριανών.

Γιώργος Ρόκκας

Το κρασί αυτό το νέκταρ

Της Γεωργίας Κακαρίκου

Το κρασί αυτό το νέκταρ, αυτό το «μαγικό φίλτρο» που μεταμορφώνει, ένα χαρούμενο τραπέζι σε γιορτή.

Και δεν υπάρχει πιο ωραίο από μια παρέα που πίνει, μιλάει, τραγουδάει, γλεντάει, αγαπάει, πονάει, υποφέρει, θυμάται και λυτρώνεται.

Να πίνεις ένα ποτηράκι από εκείνο το κόκκινο κρασί, που είχαμε στο υπόγειο και μια ανεπίτητη γλύκα να βαραίνει τα μάτια. Το κεφάλι να γυρίζει ελαφρώς και η γλύκα να κυριεύει το μυαλό, να ηρεμεί την καρδιά και να κλείνει τα μάτια τόσο ανεπαίσθητα που δεν ξέρεις αν κοιμάσαι ή είσαι ξύπνιος! Αν ζεις σε όνειρο ή στον κόσμο τούτο! Η γαλήνη που όλοι αναζητούν, αλλά ελάχιστοι είναι οι ευλογημένοι που τη βρίσκουν.

Το κρασί συμπλήρωνε τα αγαθά του σπιτιού για τις γιορτές, αλλά ακόμα πιο απαραίτητο ήταν στον κάθε κουρασμένο που το γεύονταν μετά τη δουλειά του. Βρίσκεται σχεδόν

σε ισάξια θέση με το ψωμί και το λάδι, ενώ η με μέτρο κατανάλωσή του, ιδιαίτερα του κόκκινου κρασιού, θεωρείται ότι έχει ευεργετικές ιδιότητες για την υγεία.

Στο χωριό μας, δεν υπήρχε οικογένεια να μην είχε το αμπέλι της, εκείνα τα χρόνια. Άλλοι λίγο, άλλοι πολύ, το είχαν σαν τα μάτια τους.

Θυμάμαι εκείνα τα χρόνια που ήμασταν παιδιά, μπαίνοντας ο τρυγητής (Σεπτέμβρης) άρχιζε μια ασυνήθιστη κινητοποίηση σε κάθε σπίτι. Άλλος έπλενε τα βαρέλια, άλλος ετοίμαζε τις κοφίνες, άλλος έπλενε τα πατητήρια. Νέοι, γέροι, γυναίκες όλοι πηγαينوέρχονταν. Όλοι κατέβαιναν με βιασύνη την «δημοσιά» με τα άλογα και τα γαϊδουράκια φορτωμένα, προς τα αμπέλια για να μαζέψουν τα σταφύλια (το γνωστό μας φίλερι). Το άρωμα του τρύγου μπερδεύονταν με τη διάχυτη υγρασία και μοσχοβολούσε ο αέρας. Ήταν ένα σωστό πανηγύρι για μικρούς και με-

γάλους με γέλια, φωνές και τραγούδια. Και έπαιρνε ο αέρας τις κουβέντες και τα τραγούδια και βούιζε ο κάμπος. Τοποθετούσαν τα σταφύλια στις κο-

φίνες και τις μετέφεραν στα πατητήρια. Εκεί πατούσαμε κυρίως εμείς τα παιδιά τα σταφύλια (ήμουν και εγώ εκεί και γλιστρούσα πάνω στα σταφύλια) και έρεε ο μούστος.

Ύστερα έμπαινε ο μούστος στα βαρέλια που με τον καιρό θα γινόταν το καλόπιτο κρασί. Η συνταγή του κρασιού περνούσε από τον πατέρα στον γιο, όπως συμβαίνει και στα παραμύθια που ο καθένας προσθέτει και κάτι δικό του. Συνήθως η πρώτη δοκιμή γίνεται του Αγίου Γεωργίου του Μεθυστή, τον Νοέμβρη (τον μήνα του κρασιού που λένε).

Οι νοικοκυρές κρατούσαν λίγο φρέσκο μούστο, που στη συνέχεια το έβραζαν στο καζάνι και έκαναν το πετιμέζι. Με το πετιμέζι γέμιζε το σπίτι γλυκά, μουσταλευριές και μουστοκούλουρα.

Τα τραγούδια του κρασιού και του κεφιού, τραγουδιούνται ακόμα και σήμερα. «Πίνε πάντα κρασί κι όχι άλλο ποτό, για να φτάσεις και συ μέχρι τα εκατό...».

Ας γεμίσουμε λοιπόν και εμείς τα ποτήρια μας και ας το πιούμε «άσπρο πάτο».

Όμως, είπαμε με μέτρο!

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΑΕΙ

► **Κούρταλη Ζωή**, εγγονή της Ελένης Δήμη, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΑΣΟΕΕ), Τμήμα Διεθνούς Οικονομίας.

► **Κολιόπουλος Δημήτρης του Παν.**, στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Φυσικό Τμήμα.

► **Σταματοπούλου Σταυρούλα του Θεοδώρου**, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας.

► **Ρεβελιώτη Βασιλική**, εγγονή του Κολιόπουλου Ηλία του Δημ., στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών.

► **Γαλιάκη Αναστασία**, εγγονή της Ντίνας Δήμη, στο Φ.Π.Ψ. του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου (ΕΚΠΑ).

Συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

Ο Κήπος του Ξενώνα

Συνέχεια από την 1η σελ.

Φέτος ο **Θανάσης Βασ. Κολιόπουλος** και η σύζυγός του **Μαρία**, έκαναν το πρώτο βήμα, ζήτησαν από το Σύλλογο Αθηνών να τους παραχωρηθεί ο Κήπος του Ξενώνα για την βάπτιση της κόρης τους, που θα γινόταν το βράδυ της 15/8/2021 στο εκκλησάκι της Παναγίτσας στη ράχη του Κακούρι.

Ο Σύλλογος με ευχαρίστηση παραχώρησε τον Κήπο.

Έτσι το βράδυ του Δεκαπενταύ-

γουστου (15/8) ο Κήπος του Ξενώνα έζησε τις παλιές δόξες του.

Το τραπέζι που έγινε άφησε όλους τους καλεσμένους του ζευγαριού ενθουσιασμένους.

Ευχόμαστε στο ζεύγος **Θ. Κολιόπουλου** να τους ζήσει η κορούλα τους και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Την πρωτοβουλία αυτή ευχόμαστε να την ακολουθήσουν και άλλοι, ο Κήπος του Ξενώνα είναι στη διάθεσή τους.

Ο Κακουραϊός

Συνδρομές

Βλάχος Γιάννης του Δήμου (Νότια Αφρική).....	200€
Δάμης Πέτρος (Αμερική)	100€
Μπρότσης Άγγελος (Καναδάς)	100€
Κουσιάνης Φώτης του Δημητρίου (Αμερική)	50€
Χρόνης Γιώργος	δολ. Αυστρ. 50
Σταυρίδη Βασιλική.....	δολ. Αυστρ. 100
Συμπόνης Κώστας του Βασ.	δολ. Αυστρ. 110
Σταθούλης Μιχάλης	δολ. Αυστρ. 100
Συμπόνης Κώστας του Δημ.	δολ. Αυστρ. 100
Συμπόνης Χρήστος του Δημ.	δολ. Αυστρ. 100
Κακαρίκου Αθανασία του Θεοδ.	δολ. U.S.A. 60
Ηλιόπουλος Αλέκος του Γεωργ.	40€
Ηλιόπουλος Δημήτρης του Γεωργίου	20€
Σταθούλη Βασιλική του Βασ.	20€
Σίμου Τρισούλα του Βασ.	20€
Ψύχος Θεόδωρος	20€
Σταματοπούλος Νίκος του Γεωργίου	50€
Καρατζάς Γεώργιος του Βασ.	20€
Σιολές Βασίλειος	20€
Χρόνη-Κουτσουλέλου Μαρίνα.....	50€
Ηλιοπούλου Φωτεινή	30€
Ηλιοπούλου-Εμμανουηλίδου Βούλα	30€
Ρόκκας Γιώργος του Ηλία	50€
Μπουρτσουκλής Γιώργος του Διον.	25€
Κουτσοριδάκη-Κολιοπούλου Θεοδώρα	30€
Κωτσιόπουλος Νίκος του Θ.	20€
Παυλής Δημήτριος του Αλκιβιάδη	20€

Αναμνήσεις - Θησαυροί κρυμμένοι ανεκτίμητης αξίας.

Τότε, όταν κάποτε...

Της Γεωργίας Κακαρίκου

Το «μαγαζί» του χωριού

— Πήγαινε και μην αργήσεις, άντε και τα ρέστα δικά σου...

Και ανηφόριζα την αγορά και έτρεχα να πάρω τα "θελήματα" που μου ζητούσε η γιαγιά, σπύρτα, λίγη ώχρα για τα πατώματα, λουλάκι, και πετρέλαιο για την λάμπα (και η χαρά φούντωνε μέσα μου, γιατί η γιαγιά πάντα έδινε κάτι παραπάνω, να έχω ρέστα για να πάρω καραμέλες). Και ανέβαινε ο μπακάλης στην ξύλινη σκάλα να φτάσει την μπογιά στα ράφια, δίπλα στα απορρυπαντικά και παραδίπλα στις κονσέρβες, στα γάλατα και στα μεταλλικά βάζα με τα μπαχαρικά και τα μπισκότα. Και χάζεμα τις κρεμασμένες σκούπες στα δοκάρια και τα ποτιστήρια, τις λάμπες και τα κλαδευτήρια.

Και μπροστά μου καμάρωνε η ζυγαριά μεγαλόπρεπη, με τα δράμια της και οι μικρές σέσουλες, σαν παιχνίδια, για το μοίρασμα... Κοίταζα γύρω μου, τα τουσβάλια στην σειρά με τις φακές, με το ρύζι, με την ζάχαρη... Και σταματούσε η ματιά μου, πάνω στον πάγκο με τα διάφανα βάζα με τις χρωματιστές καραμέλες, τις τσίχλες και τα γλειφιτζούρια.

Αχ! και να είχε και εμένα ο μπαμπάς μου ένα μαγαζί με καραμέλες!

Ήταν τότε στα αθώα και όμορφα χρόνια μας, τα παιδικά.

Βόλτα στα βοσκοτόπια

Λένε πως στα δύσκολα γυρνάμε στα παλιά, στα σίγουρα και στα ασφαλή μονοπάτια. Εκεί ξεφορτώνουμε τις σκέψεις μας και τα παράπονά μας. Εκεί παίρνουμε δύναμη και ευχόμεστε το καλύτερο που μπορεί να έρθει. Έτσι λοιπόν μια δύσκολη μέρα, με έφερε και εμένα στη γη που γεννήθηκα.

Ο αέρας φυσάει και ξετυλίγει εικόνες, μυρωδιές και αναμνήσεις μιας ολόκληρης ζωής. Στέκομαι και ανακαλώ στιγμές από το μόχθο μιας εποχής περασμένης, μνήμες και θύμησες, από τα χρόνια εκείνα τα αλησμόνητα, από τα μέρη τούτα τα αγαπημένα. Αγναντεύω τον τόπο ολόγυρα και σταματάει ο χρόνος, γαληνεύει και ισορροπεί «το μέσα μου» σαν πουλί σε γαλάζιο ουρανό.

Το άρωμα της φύσης γύρω μου είναι μεθυστικό.

Περπατώντας προς τον ανήφορο, στο χωματόδρομο, πλάι στις γκορτσιές, τις βελανιδιές και τα πουρνάρια, που θεριεύουν εδώ, γέμισε η ματιά μου πράσινο και ουρανό. Ανηφορίζοντας το μονοπάτι ένας δροσερός μικρόκοσμος ξεδιπλώνεται γύρω μου είναι μια άγρια και παραμυθένια ομορφιά. Το ρέμα που έπαιζα κάποτε κυνηγώντας πεταλούδες, πλαταίνει μπροστά μου. Τα πεζούλια με τις ξερολιθιές είναι πολλά και οι πέτρες περισεύουν. Τα γάρφα νερά, κυλούν και βουίζουν δίπλα στα πουρνάρια και σμίγει το βουητό του νερού με το βουητό του αέρα και το παίρνουν τα φύλλα και σειόνται και σφυρίζουν και το κάνουν τραγούδι.

Και θυμάμαι τους παππούδες που μας έλεγαν ιστορίες και παραμύθια. Ιστορίες για τις νεράιδες τις νερογέννητες, που έβγαιναν και σεργιανούσαν σαν έπεφτε το σκοτάδι.

Και: «**Ήσαν όλες τόσο όμορφες, ήσαν όλες τους πλανεύτρες. Κρύβονταν πίσω από τα κλαδιά του πλάτανου, κοντά στο δροσερό νερό που πάει για το ποτάμι.**

Του ουράνιου τόξου χρώματα για φόρεμα φορούσαν και τα μαλλιά τους στόλιζαν με τα άστρα του ουρανού, καθρέφτη είχαν το νερό που ήσυχα κυλούσε και χτένι να χτενίζονται το φως του φεγγαριού».

Αφουγκράζομαι το κελάρυσμα του νερού, το κάλεσμα και το ακολουθώ. Το τραγούδι του νερού, μας επηρεάζει όλους, μιλάει σε μια δική του γλώσσα, που όσοι το καταλαβαίνουν, απολαμβάνουν την ομορφιά του και την ευεργετικότητά του στη φύση και στη ψυχή τους.

Να και η βελανιδιά που έκανα κούνια στα δυνατά κλαριά της, στέκεται εκεί γέριχη πια, όμως το ίδιο επιβλητική, όπως έχει μείνει στη μνήμη μου απ' τα παιδικά μου χρόνια. Προχωρώντας βλέπω και παρατηρώ, τις χωμάτινες σχισμές ανάμεσα στα πολυκαιρισμένα λιθάρια. Θυμάμαι τότε δεν λογαριάζαμε πέτρες και αγκάθια και τρέχαμε και πηδούσαμε σαν αγριοκάτσικα.

Κοιτάζω την πλαγιά και έρχονται στο μυαλό στιγμές και εικόνες αγαπημένες, σαν να ακούγεται η σφυρίχτρα του τσοπάνη και μέσα από τα πουρνάρια σαν να περνούν κοπάδια με γίδια και πρόβατα που τα τροκάνια τους τραγουδάνε με κάθε τους κίνηση και τα βελάσματα και τα κουδούνια των κοπαδιών να σμίγουν ταιριαστά με τον παλμό του τζιτζικά και τους κελαϊδισμούς των πουλιών.

Τώρα παντού γύρω μου σιωπή, μόνο οι φωνές των πουλιών σαν πνεύματα του δάσους, που στήνουν χορό στον αέρα. Ένα φτερουγίσμα με κάνει να γυρίσω το κεφάλι μου και κοιτάζω γύρω μου, παντού ερημιά, η ερημιά μέσα στην ερημιά της. Μόνο οι φωνές των πουλιών, τιπιβίζουν και με καλωσορίζουν στον τόπο μου. Είναι ένας τόπος, γεμάτος μαγεία. Ένας παραμυθόκοσμος! Ένας τόπος, γεμάτος λουλούδια και δένδρα, που μας χαρίζουν απλόχερα την καταπράσινη μαγεία τους.

Ανεβαίνω προς το παλιό πετρόκτιστο καλυβάκι μας, που είναι κτισμένο στις ρίζες του βουνού. Είναι μια εικόνα που μου ζεσταίνει την καρδιά. Εδώ λημέριαζαν οι βοσκοί με τα κοπάδια τους, άνθρωποι απλοί, αγνοί, ανοιχτόκαρδοι, καλοσυνάτοι, αγωνιστές και πρωταγωνιστές της επιβίωσης και της αυτοσυντήρησης.

Προχωρώ λίγο παραπάνω σε αυτόν τον άγριο τόπο και ο κάμπος κάτω φαίνεται σαν κουρελού, κομμάτια πράσινα, καφέ και κίτρινα, με όλες τις αποχρώσεις και πέρα φαίνονται οι χιονισμένες βουνοκορφές του Μαινάλου που αντιστέκονται στον ανοιξιάτικο αρκαδικό ήλιο.

Και η θύμησή μου κάνει διαδρομές και ξυπνάει το ζαρωμένο παιδί που ξέμεινε μέσα μου, το παιδί που είναι έτοιμο να βγει και να τρέξει στο μονοπάτι, να πλατσοσυρίσει στα δροσερά και γάρφα νερά, σε αυτόν τον μαγεμένο τόπο με τα «μαγιοβότανα» που μας διηγούνταν η γιαγιά τα χειμωνιάτικα βράδια.

Κοιτάζω γύρω μου να κρατήσω εικόνες και μυρωδιές και σμίγουν οι αλήθειες με τα παραμύθια. Και αναρωτιέμαι πόσα παραμύθια και ιστορίες με μάγισσες, με νεράιδες, με δράκους, με βότανα και νυχτοπούλια, θα μπορούσα να γράψω ...

Λένε, πως οι νεράιδες σε τέτοιους τόπους κρύβονται στις φυλλωσιές των δένδρων, έχουν μακριά ξανθά μαλλιά που στα ποτάμια λούζουν κι ύστερα σέρνουν το χορό και στα ποτάμια τρέχουν και όταν είναι χαρούμενες γεννιούνται παραμύθια!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Για να αγαπήσουμε την πατρίδα μας, την Ελλάδα, πρέπει να γνωρίζουμε, όσο καλύτερα γίνεται την ιστορία της, καθώς και πώς αυτή επηρέασε, αποφασιστικά, τον Δυτικό πολιτισμό!

Οι εορτασμοί για τα διακόσια χρόνια από την επανάσταση του 1821, ενίσχυσαν την γνώση μας για τα γεγονότα, τις δράσεις και τους αγώνες των πρωταγωνιστών της.

Η ιδιαίτερη πατρίδα μας, η Αρκαδία, η Τριπολιτσία, η Πελοπόννησος (και το ανθρώπινο δυναμικό της), μαζί με την Ύδρα και τις Σπέτσες έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο για την απελευθέρωση. Για αυτό, πρέπει να γνωρίζουμε τα γεγονότα και να είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας.

Καθόλη την διάρκεια της χρονιάς, εκδόθηκαν δεκάδες βιβλία και δημοσιεύθηκαν χιλιάδες άρθρα, σε περιοδικά και εφημερίδες, καθώς και υπήρξαν παραγωγές, στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο, αφιερωμένα στην ελληνική επανάσταση.

Χωρίς να ισχυρίζομαι πως το θέμα έχει εξαντληθεί, θεωρώ πως όλοι πήραμε μια μεγάλη δόση γνώσης της ιστορίας της επανάστασης.

Η στήλη Ιστορικά Σημειώματα συνέβαλε σε αυτό.

Θεωρώ αναγκαίο ένα ταξίδι πίσω στις απαρχές, στην συγκρότηση των Ελλήνων ως εθνότητα, ώστε να εξετάσουμε την ιστορική πορεία του έθνους μας από την αρχή του μέχρι την επανάσταση του ανεπανάληπτου '21. Αυτό δεν επιδιώκει την εξάντληση της ιστορικής γνώσης, πράγμα αδύνατο όσο λειτουργούν αυτά τα σημειώματα ως ερεθίσματα για την έρευνα της ιστορίας μας. Η Ελλάδα μας ήταν πάντα ο απαραίτητος, και πιο αγαπημένος, πνευματικός προορισμός εκατομμυρίων ανθρώπων, που οδηγήθηκαν από το πνεύμα, τον πολιτισμό των Ελλήνων καθόλη την διάρκεια της ιστορικής τους διαδρομής.

- Η αναγέννηση, ο διαφωτισμός αλλά και ο Χριστιανισμός στηρίχθηκαν πάνω στο Ελληνικό πνεύμα.

- Πανεπιστήμια, ιδρύματα, περιοχές, πόλεις, λεωφόροι και πλατείες σε όλο τον κόσμο φέρουν Ελληνικά ονόματα και τιμούν την πατρίδα μας.

Χιλιάδες εργασίες έχουν γραφτεί με θέμα την Ελλάδα, από στρατιωτική τακτική και στρατηγική μέχρι την φιλοσοφία, τις επιστήμες, τον αθλητισμό, το θέατρο, την δημοκρατία, την ιατρική και γενικότερα, ότι αφορά την ζωή του νοήμονα ανθρώπου.

- Νιώθεις υπερηφάνεια αλλά και ευθύνη για την καταγωγή σου, όταν συναντάς, στα πέρατα του κόσμου, την Ελλάδα, και την πολιτιστική και πνευματική της κληρονομιά, παρούσα σε όλες τις δραστηριότητες, αλλά και σημαντικούς Έλληνες πρωταγωνιστές.

- Σε αυτή την σειρά ιστορικών σημειωμάτων, θα επιχειρήσουμε ένα γρήγορο αλλά ουσιαστικό πέρασμα της ιστορίας μας από τους Μυκηναίους και τον Τρωικό πόλεμο, τον Μινωικό κόσμο, με κέντρο την Κρήτη και τα νησιά του Αιγαίου, την κάθοδο

των Δωριέων και την σκοτεινή περίοδο που ακολούθησε από το 1025-950 π.Χ.. Ακολουθεί η ελληνική αναγέννηση το 900-725 π.Χ., η έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων το 776 π.Χ. και η Αρχαϊκή περίοδος το 630-480 π.Χ.. Στην συνέχεια η Κλασική περίοδος, που αρχίζει με την ήττα των Περσών στον Μαραθώνα, η αθηναϊκή ηγεμονία και ο χρυσός αιώνας του Περικλή. Ακολουθεί, ο Πελοποννησιακός πόλεμος, η παρουσία της Θήβας του Πελοπίδα και του Επαμεινώνδα, η ίδρυση της Μεγαλόπολης και της Μεσσήνης, η αντιπαράθεσή τους με την Σπάρτη, η άνοδος του Φιλίππου και η δυναστεία των Πτολεμαίων με την Κλεοπάτρα (μέχρι το 30 π.Χ., Αίγυπτος - Βόρεια Αφρική). Η ίδρυση της ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη, η επικράτηση της Ελληνικής γλώσσας, και με την βοήθειά της, του Χριστιανισμού που θεμελιώθηκε από τους πατέρες της εκκλησίας (Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος και Ιωάννης Χρυσόστομος), που είχαν νεοπλατωνική κλασική παιδεία.

Έτσι η Ρωμαϊκή μετατρέπεται στην Βυζαντινή αυτοκρατορία, που κυριαρχείται από αυτοκράτορες με ελληνική παιδεία και καταγωγή οι περισσότεροι, αλλά και στρατηγούς, κρατικούς και εκκλησιαστικούς λειτουργούς. Καταλαμβάνει τις περιοχές των ελληνιστικών χρόνων και τα Βαλκάνια. Ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος συμβάλλουν αποφασιστικά στην εξέλιξη και την ιστορική διαδρομή των Σλάβων, τους οποίους κάνουν χριστιανούς και τους παραδίδουν και το αλφάβητο που χρησιμοποιούν από τότε.

Η ρήξη της Ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας με τον παπισμό της Δυτικής καθολικής εκκλησίας - και ακολουθούν οι σταυροφορίες και το οριστικό σχίσμα. Καθώς και η σταδιακή συρρίκνωση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας από τουρκικά φύλα (Σελτζούκοι), που καταλαμβάνουν μετά την μάχη του Μιτζικέρτ (1071 μ.Χ.) την περιοχή της Μικράς Ασίας και τα εδάφη της ανατολικής Μεσογείου. Αργότερα ενοποιούνται και αποτελούν το Οθωμανικό - Ισλαμικό έθνος που τελικά καταλαμβάνει τα εδάφη της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, τα βυζαντινά κράτη του Πόντου, των Κατακουζηνών, των Κομνηνών και των Παλαιολόγων. Ακολουθεί η οθωμανική κυριαρχία μέχρι την επανάσταση του 1821.

- Στο επόμενο σημείωμα θα εξετάσουμε τον Μυκηναϊκό και Μινωικό πολιτισμό, την κάθοδο των Δωριέων, την σκοτεινή εποχή, μέχρι και την Αρχαϊκή περίοδο.

Ο Μαντινέας

ΑΡΚΑΔΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ

ΑΡΚΑΔΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ

Κέζα τους παραδοσιακούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα. Η προσέλευση και ανταπόκριση των ενδιαφερομένων συμπολιτών μας είναι μεγάλη. Οι Σύλλογοι εύχονται στη Θεοδώρα κάθε επιτυχία.

Η Θεοδώρα Ι. Σταθούλη, απόφοιτος ΤΕΦΑΑ ΑΠΘ με ειδικότητα παραδοσιακών χορών, ίδρυσε στην Τρίπολη ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ με τίτλο «ΑΡΚΑΔΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ» και με σκοπό την διατήρηση και ανάδειξη εθίμων και χορών από όλη την Ελλάδα. Σε ένα ευρύχωρο και ωραίο χώρο, στην Αγίου Κων/νου 41 και Οπλαρχηγού Σχειώτη, διδάσκει μαζί με την μητέρα της Ελένη

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτεινές επιγραφές, Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED - Εκτυπώσεις

Φλέμινγκ 118 Μοσχάτο

Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307

e-mail: andreastamat@yahoo.gr

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ

Ανταλλακτικά - Service

Οικιακών Συσκευών

28ης Οκτωβρίου 50 Τρίπολη

Τηλ.: 2710-239451

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Στον μακαριστό ιερέα μας Θεόδωρο Π. Σταματόπουλο

Πληροφορηθήκαμε, ότι πριν από μερικούς μήνες άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο στην μακρινή Αυστραλία ο συγχωριανός μας ιερέας **Θεόδωρος Σταματόπουλος**. Αναμέναμε από κάποιους Κακουραίους της Αυστραλίας να δημοσιεύσουν στην εφημερίδα μας το θλιβερό γεγονός. Για άγνωστους σε μας λόγους αυτό δεν έγινε. Πάντως η εφημερίδα μας, είχε την πρόθεση, στην προηγούμενη έκδοσή της να αναφερθεί δι' ολίγων στο πρόσωπο του μακαριστού παπα-Θεόδωρου. Το πράττει αυτό σήμερα με σεβασμό στη μνήμη του, με νοσταλγία και συγκίνηση.

Η μνήμη μου ανατρέχει πολλά χρόνια πίσω, όταν μικρό παιδί ακουμπούσα τα κάγκελα του δεξιού αναλόγιου της Εκκλησίας μας Αγίων Κων/νου και Ελένης. Εκεί τον θυμάμαι νεαρό, σεμνό, σοβαρό, ιεροπρεπή με εκκλησιαστικό ήθος και ύφος να στέκεται στο δεξιό αναλόγιο και να βοηθάει τον ψάλλη θείο του Γιάννη Σταματόπουλο (Μπαζιντάκο).

Πρέπει να είχε αποφοιτήσει από την Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή. Δεν γνω-

ρίζω όμως γιατί έφυγε για την μακρινή Αυστραλία. Σημασία πάντως έχει ότι από μαρτυρίες συγχωριανών μας, αλλά και προσωπικού μου φίλου Ρουμάνου ιερέως που διακονεί στην Αυστραλία, τίμησε το ράσο και κόσμησε την Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας.

Ο μακαριστός Θεόδωρος εμφορείτο από ζέουσα πίστη, είχε αγάπη για την Εκκλησία, πόθο για την ιεροσύνη, δέχτηκε την κλήση του Κυρίου μας και τον υπηρέτησε με σεβασμό, ευλάβεια, ζήλο και αυταπάνηση. Κληρικός φιλακόλουθος, φιλόλαος, σεβαστός, αγαπητός, ανυπόκριτος, ταπεινός λευίτης του Θεού, άφησε φήμη καλού ιερέως και αγαθού ποιμένου λογικών προβάτων.

Ευχόμεθα, ο Κύριος να τον καταστήσει και ιερέα του επουράνιου θυσιαστηρίου, να δίνει στους οικείους του την εξ ύψους παραμυθία, η μνήμη του να είναι αιώνια και το χώμα της φιλόξενης Αυστραλιανής γης που τον σκέπασε να είναι ελαφρό.

Του μακαριστού ιερέως Θεοδώρου αιωνία η μνήμη.

Βασίλης Γ. Ηλιόπουλος

Αθηνά Μπενεχούτσου - Βερβαινιώτη

Στις 7 Ιουνίου του 2021 έφυγε από τη ζωή σε Νοσοκομείο των Αθηνών, μετά από σύντομη ασθένεια, η δασκάλα **Αθηνά Μπενεχούτσου-Βερβαινιώτη**.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την Πέμπτη 10 Ιουνίου 2021 στο χωριό μας και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου.

Τον επικηδεύει εκφώνησε ο **Γιάννης Δ. Σταματόπουλος**, με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπητή Αθηνά

Με πόνο και σπαραγμό ψυχής ακούσαμε το άγγελμα του θανάτου σου, δεν θέλαμε να πιστέψουμε πως έφυγες τόσο ξαφνικά από τη ζωή.

Η Αθηνά γεννήθηκε στο χωριό μας και στο Σχολείο του χωριού μας έμαθε τα εγκύκλια γράμματα με δασκάλους τον Μάγκλαρη, τη Στεφανία και τη Χριστίνα.

Στην Τρίπολη τελείωσε το Γυμνάσιο, σε όλο το μαθητικό της βίο ήταν άριστη μαθήτρια.

Στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τρίπολης ολοκλήρωσε τις σπουδές της και έγινε δασκάλα.

Η Αθηνά είχε την τύχη να συναντηθεί στη ζωή της με το συνάδελφό της δάσκαλο Κώστα Βερβαινιώτη από του Κάψια, άνθρωπο και εκπαιδευτικό ιδιαίτερα προικισμένο που και αυτός έφυγε πρόωρα από τη ζωή.

Μαζί ενώσανε τις ζωές τους και πορευτήκανε αρμονικά πάνω από σαράντα χρόνια.

Φτιάξανε μια δεμένη και ωραία οικογένεια και μεγαλώσανε τα παιδιά τους Νίκο και Βαρβάρα με ηθικές αξίες και υψηλά ιδανικά.

Σαν δάσκαλοι η Αθηνά και ο Κώστας από όπου περάσανε άφησαν ανεξίτηλο το εκπαιδευτικό τους στίγμα, γιατί μεταλαμπαδεύσανε στους μαθητές τους, ήθος, γνώση και υψηλά ιδανικά, ώστε να γίνουν χρήσιμοι πολίτες στην κοινωνία.

Η Αθηνά υπηρέτησε και στο σχολείο του χωριού μας. Οι μαθητές της την θυμούνται με σεβασμό και αγάπη.

Η Αθηνά στη ζωή της υπήρξε άνθρωπος χαμηλών τόνων αλλά και άνθρωπος της προσφοράς και της αγάπης.

Πορεύτηκε σε όλη της τη ζωή με γνώμονα τα Ελληνοχριστιανικά ήθη και τις Ελληνικές παραδόσεις.

Υπήρξε άριστη σύζυγος και νοικοκυρά, τρυφερή μητέρα και καλή συγγενής.

Εύχομαι ο παντοδύναμος Θεός να δίνει κουράγιο και δύναμη στα παιδιά της και τους συγγενείς της, να ξεπεράσουν αυτή τη μεγάλη απώλεια.

Καλό σου ταξίδι Αθηνά και αιωνία σου η μνήμη.

Κωνσταντίνος Τανής

Έφυγε από την επίγεια ζωή στις 30-7-2021.

Ήταν παντρεμένος με τη Σταυρούλα Νάτση, κόρη του Γεωργίου Νάτση και της Τρισεύγνης Νάτση. Είχε δύο κόρες, τη Δήμητρα Τανή και την Τρισεύγνη Τανή.

Τίποτα δεν είναι πιο επίπονο από την αποχώρηση ενός αγαπημένου ανθρώπου. Οι λέξεις φαίνονται ανεπαρκείς για να εκφράσουν τα συναισθήματα

σχετικά με το θάνατο του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**.

Ο Θεός να ευλογεί και να δίνει ειρήνη στην οικογένειά του αυτή την περίοδο του πένθους. Μπορεί να έχει δραπετεύσει από την όρασή μας, αλλά ποτέ από την καρδιά μας.

Αιωνία σου η μνήμη αλησμόνητε ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕ.

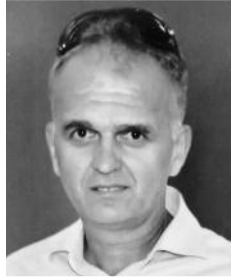
*Ο ξάδερφός σου
Λαγούσης Σπύρος του Βασιλείου*

Δωρεές στη μνήμη

- Βασιλικής Π. Τασιοπούλου η οικογένειά της προσέφερε 100€
- Βασίλη Γ. Λαγούσης η οικογένειά του προσέφερε 100€

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.

Θοδωρής Λαγούσης

Δύσκολο να πιστέψουμε πως έφυγε από τη ζωή ένας λεβέντης μόνο 55 χρονών.

Γεννήθηκε στις 23 Απριλίου του 1966 και πέθανε στις 19 Ιουλίου 2021. Έφυγε ο αγαπητός **Θοδωρής Λαγούσης**, πήρε τον δρόμο για τον Παράδεισο, για τις γειτονιές των ψυχών, μπήκε στην αυλή των αστεριών του ουρανού.

Έφυγε και γέμισε με πόνο και δάκρυα την μητέρα του Άννα, την σύζυγό του Χρυσούλα, τα παιδιά του Κωνσταντίνο και Άννα και τις αδελφές του Πηνελόπη και Βασιλική. Λείπει και από όλους όσους τον αγαπούσαν.

* * * * *

Τι να πρωτοπεί κανείς για αυτά τα όσα μύρια συμβαίνουν σ' αυτή τη ζωή και ξέχασε στο πέρασμα του χρόνου, ή την αδυναμία μας για το θέλημα του Θεού, να μην μπορεί να ερμηνευθεί, αφού δείχνει να μην κρατά ίσες αποστάσεις στις αποφάσεις του απέναντι στη ζωή και το θάνατο, σ' αυτή την κούρσα ζωής ή θανάτου που έχουμε όλοι εμπλακεί από τη γέννησή μας και δείχνουμε ανήμποροι.

Έτσι ξαφνικά χάθηκε ένας δικός μας άνθρωπος, ένα παιδί-μάλαμα, καταξιωμένος με μία υπέροχη οικογένεια.

Τι λόγια παρηγοριάς να βρει κανείς να πει, να απαλύνουν κάπως τον αβάσταχτο πόνο ψυχής των δικών του ανθρώπων. Αδύ-

ναται να πιστέψεις το μοιραίο γεγονός που σε παγώνει και σε παραλύει ολόκληρο για τη συγκυρία, την κακιά στιγμή που διάλεξε το Θοδωρή ως τον εκλεκτό της επουράνιας κατοικίας. Το γεγονός της αιφνίδιας απώλειας βύθισε στο πένθος όλη την τοπική κοινωνία της Τρίπολης και κυρίως του Αρτεμισίου.

Εύχομαι στη σύζυγο, στα παιδιά του, στους γονείς του, στα αδέρφια του, να βρουν τη δύναμη να συνεχίσουν χωρίς το Θοδωρή, να τον θυμούνται για την καλοσύνη του.

Αιωνία σου η μνήμη αλησμόνητε Θοδωρή.

Ο ξάδερφός σου Λαγούσης Σπύρος του Βασιλείου

Μαρία Παυλή

Έφυγε από τη ζωή η θεία **Μαρία Παυλή** κόρη της Γεωργίας και του Δημήτρη Παυλή στην Αυστραλία. Ζούσε πολλά χρόνια στην Ξενιτιά. Ήταν το μικρότερο παιδί από 9 πολυαγαπημένα αδέρφια. Η Μαρία γεννήθηκε το 1929. Μετανάστευσε στην Αυστραλία με την αδελφή της το 1957 ακολουθώντας τη μεγαλύτερη αδελφή της Κλεοπάτρα που μετανάστευσε το 1955 με τον σύζυγό της Αναστάσιο Ζώη και το αγόρι

τους Αντώνιο. Αργότερα παντρεύτηκε τον Γιώργο Βαρουσιάδη και απέκτησε έναν γιο τον Βασίλη. Μέσα από τη σκληρή δουλειά και την αφοσίωσή τους στην οικογένειά τους είχαν μια καλή ζωή, περιτριγυρισμένοι πάντα με τη στενή οικογένεια και τους φίλους τους. Ο σύζυγός της πέθανε πριν από πολλά χρόνια. Η Μαρία θα λείψει και θα τη θυμόμαστε με αγάπη. Ο Θεός να ευλογεί.

Αντώνης Ζώης

Βασιλική Παναγιώτη Τασιοπούλου

Η **Βασιλική Παναγιώτη Τασιοπούλου** το γένος Ιωάννη Καρβουνιάρη, απεβίωσε στις 9/8/2021 σε ηλικία 58 ετών.

Σεβαστή και πολυαγαπημένη μας Μητέρα, ήσουν ένας αξιόλογος άνθρωπος, που στάθηκες σαν Μητέρα και Πατέρα στο παιδί σου σε χρόνια δύσκολα. Ωστόσο πάντοτε έβρισκες τη δύναμη και το κουράγιο να ξεπερνάς όλα τα εμπόδια και τις δυσκολίες. Ήσουν ένας άνθρωπος που διαρκώς έβαζες τον εαυτό σου σε δεύτερη μοίρα φροντίζοντας να έχουμε μια ήρεμη και κανονική ζωή.

Ελεγες πάντοτε έναν καλό λόγο για όλους, δεν κρατούσες κακία σε κανέναν και αγαπούσες με ανιδιοτέλεια, έχοντας μόνιμα ένα φωτεινό χαμόγελο στο πρόσωπό σου. Ήθελες

να είμαστε δεμένοι σαν οικογένεια και μας συμβούλευες συνεχώς προς την κατεύθυνση αυτή.

Σου υπόσχομαι ότι θα σεβαστώ την επιθυμία σου αυτή, βάζοντας κάθε μέρα ένα λιθαράκι και μετά κοιτώντας ψηλά στον ουρανό είμαι σίγουρη ότι θα βλέπω την ικανοποίηση στο αθώο βλέμμα σου.

Λίγες ημέρες πριν φύγεις από τη ζωή τα μάτια σου ήταν όλο ζωντάνια δίνοντάς μου ελπίδα, δύναμη και αισιοδοξία, γεμίζοντας με χαμόγελα την ψυχή μου.

Σήμερα θα σου πω καλό ταξίδι και καλή ξεκούραση πολυαγαπημένη μου Μητέρα έχοντας ακριβώς τα ίδια συναισθήματα.

**Καλό σου ταξίδι αγαπημένη μου Μητέρα.
Η κόρη σου Ιωάννα**

Βασίλης Λαγούσης

Το πρωί της 25ης Ιουνίου 2021 έφυγε από κοντά μας ο πολυαγαπημένος σύζυγος, πατέρας και παππούς **Βασίλης Λαγούσης**, σε ηλικία 91 ετών.

Γεννήθηκε το 1930 στο Κακούρι, όπου και πέρασε τα πρώτα δεκαεπτά χρόνια της ζωής του. Τα επόμενα χρόνια τα πέρασε στην Αθήνα, όπου και κατάφερε να δημιουργήσει με κόπο και υπομονή την δική του επιχείρηση, ένα κλωστοϋφαντουργείο.

Μαζί με την αγαπημένη του σύζυγο Γεωργία, δημιούργησαν μια δεμένη οικογένεια. Απέκτησαν δύο κόρες τη Χριστίνα και την Άννα και τρία εγγόνια το Βασίλη, τη Γεωργία και το Θάνο.

Στη ζωή του ήταν άνθρωπος χαμηλών

τόνων, συνεπής επαγγελματίας, συνάμα όμως κοινωνικός και αγαπητός στους συγγενείς και φίλους.

Όσο κι αν πέρασαν τα χρόνια, το Κακούρι ήταν ο τόπος του, που αγάπησε πολύ και δεν ξέχασε ποτέ, γι' αυτό και τον επισκεπτόταν πολύ συχνά μαζί με την οικογένειά του. Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια είχε προβλήματα υγείας που τον ταλαιπώρησαν αρκετά. Έφυγε όμως με την αμέριστη αγάπη και την φροντίδα της οικογένειάς του.

**Αγαπημένο πατέρα και παππού, σε ευχαριστούμε για όλα!
Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ!**

*Οι κόρες σου
Άννα και Χριστίνα Λαγούση*